Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Natalia Mămăligă)
Dosarul nr. 2a-3851/23
(2-22015361-02-2a-11102023)

D E C I Z I E

7 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai şi Viorica Mihaila
Grefier Cristian Adam

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Telpiz împotriva lui Adrian Covaș, intervenient accesoriu Ion Popescu, privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La data de 1 februarie 2022, Victor Telpiz a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Adrian Covaș, intervenient accesoriu Ion Popescu, privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, a indicat că în luna martie 2019, i-a oferit cu împrumut pârâtului Adrian Covaș, suma de 25000 euro, la inițiativa lui Ion Popescu. Susține că împrumutul a fost transmis în *****.
Punctează că inițial termenul de împrumut a fost de trei săptămâni, iar ulterior termenul a fot prelungit la 2 luni.
Relevă că împrumutul a fost acordat în baza unei înțelegeri verbale, drept urmare nu a fost întocmit un contract în scris, iar ca garant al acestui împrumut, s-a oferit Ion Popescu, care l-a asigurat că pârâtul este o persoană de încredere și că împrumutul va fi restituit în termenul stabilit. Însă, la expirarea termenului convenit, Adrian Covaș a refuzat să restituie împrumutul primit și a ignorat toate solicitările adresate referitor la returnarea sumei primite.
Afirmă că la 8 decembrie 2020, s-a adresat pârâtului cu notificare repetată, însă cu toate că ultimul a recepționat pretenția, datoria nu a fost achitată.

Evidențiază că conform procesului-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate din 11 noiembrie 2020, întocmit de ofițerul Evghenii Batîr din cadrul Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului Național de Poliție, stenogramei discuțiilor purtate dintre Victor Telpiz și Adrian Covaș, confirmate de către ofițerul Evgheni Batîr, și procesului-verbal de audiere a lui Adrian Covaș din 10 noiembrie 2020, s-a constatat că Adrian Covaș, a primit de la Victor Telpiz, un împrumut în mărime de 25000 euro. La fel, din actele întocmite de organele de drept și din depozițiile lui Adrian Covaș, se evidențiază că acesta însuși a recunoscut că a primit de la Victor Telpiz un împrumut.
Susține că Adrian Covaș, până în prezent nu i-a restituit împrumutul primit, iar prin aceste acțiuni i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil, ce poate fi recuperat prin încasarea de la pârât a dobânzii de întârziere conform legislației în vigoare.
Solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul lui Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, a datoriei în sumă de 25000 euro, dobânzii de întârziere pentru perioada 1 iunie 2019 – 28 ianuarie 2022 în mărime de 8887,36 euro și cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023, s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, datoria în mărime de 25000 euro, dobânda de întârziere în mărime de 8887,36 euro, în total 33887,36 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești. S-a încasat de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, cheltuielile de judecată în sumă de 20616,96 lei suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 18 iulie 2023 prin intermediul poștei electronice, apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. A indicat că, motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.
4. La 11 octombrie 2023, conform fișei de repartizare, cauza a fost distribuită pentru examinare în ordine de apel judecătorului Ana Panov (f.d.106).
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2023, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul

Gheorghe Sclifos. S-a comunicat apelantului Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos, că necesită să prezinte, în cancelaria Curţii de Apel Chişinău, apelul motivat cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul şi probele invocate în susţinerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în sumă de 15463,00 lei şi că i se acordă termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri să lichideze neajunsurile menţionate. În caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă şi va fi restituită conform art. 369 alin. (1) din Codul de procedură civilă. S-au adus la cunoștință urmările art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, ce survin în urma neexecutării prezentei încheieri (f.d.108-110).

6. La data de 14 noiembrie 2023, apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos, a depus cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat, înlăturând în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2023, a fost recepționată la 6 noiembrie 2023, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f.d.111-112).
7. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2023, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos (f.d.121).

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, consideră că instanţa de judecată nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea justă a cauzei şi normele de drept procedural inclusiv material au fost aplicate eronat de către instanţa de judecată, hotărârea fiind pasibilă de a fi casată.

Menționează că Adrian Covaș nu a recunoscut în fața instanţei de fond existența raportului juridic de împrumut între acesta cu Victor Telpiz, ba chiar a menţionat expres că a primit suma de 20000 dolari SUA ca investiție în activitate economic comună. Astfel, speței nu îi sunt aplicabile normele de procedură precum sunt articolelor 123 alin. (6) şi 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă, din simplu motiv că nu se întrunesc condițiile de aplicare a acestora, or Adrian Covaș sub nici o formă nu a confirmat existența raportului de împrumut între părţi şi suma din speţă este esențial diferită, Victor Telpiz invocând 25000 euro, iar Adrian Covaș confirmând primirea a 20000 dolari SUA cu titlul de investiție.

Atrage atenţia asupra procesului-verbal de consemnare a circumstanţelor constatate (f.d.8-10) inclusiv la procesului-verbal de audierea a lui Adrian Covaș (f.d.14-15) - examinarea detaliată a căruia atestă că de fapt, Adrian Covaș atât în coraport cu organele de urmărire penală și în fața instanţei de fond, sub nici o formă nu a confirmat primirea cu titlul de împrumut a sumei de 25000 euro, dar a indicată că

”...cele expuse de petiționar (Victor Telpiz) nu corespund realității, fiind niște aberații înaintate cu scopul denigrării imaginii și oferirea unui aspect criminal relației juridice avute între noi... ”. Practic declarațiile efectuate în fața organului de urmărire penală sunt identice cu cele efectuate în fața instanţei de fond şi anume, nu a confirmat existența raportului juridic de împrumut din motiv că suma de 20000 dolari SUA a fost primită cu titlul de investiții comune în activitate economică comună.

Punctează că stenograma discuțiilor purtate dintre Victor Telpiz şi Adrian Covaș, confirmă lipsa unui raport juridic inițial de împrumut şi faptul că ulterior părțile nu au ajuns la condițiile esențiale a unui contract de împrumut. Or, în discuții Adrian Covaș se referă la anumite aspecte ce țin de activitate economică asupra cărora nu a putut direct influența, dar indică că se va interesa de întocmirea unui contract de împrumut. Astfel, speței din punct de vedere procedural nu îi sunt aplicabile prevederile articolelor 123 alin. (6) şi 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Precizează că la materialele cauzei nu există un contract de împrumut propriu zis şi/sau o recipisă şi/sau alt act destinat lui Victor Telpiz care ar confirma existența acestui raport obligațional de împrumut. Iar conform art. 321 alin. (1) şi (2) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat. Tot în acest sens, art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă în mod dispozitiv şi imperativ indică că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Mai mult ca atât, art. 322 alin. (1) Cod civil, nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Telpiz împotriva lui Adrian Covaș.

9. În şedinţa judiciară, apelantul Adrian Covaș și reprezentantul său – avocat Gheorghe Sclifos, fiind legal citați, nu s-au prezentat, însă la 7 februarie 2024, ora 08:29 prin intermediul poștei electronice, avocatul Gheorghe Sclifos, ce acționează în interesele apelantului Adrian Covaș, a depus o cerere privind amânarea ședinței de judecată, invocând imposibilitatea de a se prezenta. Dispunând respingerea cererii de amânare și examinarea cererii de apel în lipsa apelantului și a reprezentantului, Colegiul o consideră ca fiind

neîntemeiată și declarativă, nefiind anexate careva probe. La fel, Colegiul punctează că **la caz este a doua cerere de amânare a şedinţei** din partea reprezentantului apelantului, iar potrivit prevederilor art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, **instanţa poate amâna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia**.

Avocatul Svetlana Chirilenco, în interesele intimatului Victor Telpiz, în ședința instanței de apel, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond, reiterând integral argumentele expuse în referință.

Intervenientul accesoriu Ion Popescu, în ședința instanței de apel, fiind legal citat, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive, trimiterile poștale fiind restituite cu mențiunea ”nereclamat”. Totodată, conform pct.1 din Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poştale, trimiterea nereclamată reprezintă trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

10. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
11. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.
13. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017,*

parag. 84, 98).

14. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
15. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
16. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
17. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
18. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
19. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
20. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

21. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
22. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.
23. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul atestă că la 1 februarie 2022, Victor Telpiz a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Adrian Covaș, intervenient accesoriu Ion Popescu, privind încasarea din contul lui Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, a datoriei în sumă de 25000 euro, dobânzii de întârziere pentru perioada 1 iunie 2019 – 28 ianuarie 2022 în mărime de 8887,36 euro și cheltuielilor de judecată, pe motiv că în luna martie 2019, i-a oferit cu împrumut pârâtului Adrian Covaș, suma de 25000 euro, sumă care nu a fost restituită.
24. Iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023, s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, datoria în mărime de 25000 euro, dobânda de întârziere în mărime de 8887,36 euro, în total 33887,36 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești. S-a încasat de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, cheltuielile de judecată în sumă de 20616,96 lei suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.
25. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.
26. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluția instanței de fond privind admiterea integrală a acțiunii, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
27. Cadrul legal speței sunt prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

28. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.
29. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
30. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.
31. Conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.
32. Conform prevederilor art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.
33. Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.
34. Conform prevederilor art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
35. Conform prevederilor art.1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
36. Conform prevederilor art.1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au

fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

37. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a dispus admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de Victor Telpiz, stabilind just că din declarațiile participanților în ședința de judecată și prin probele administrate, inclusiv procesul-verbal de consemnare a circumstanțelor constatate (f.d.8-10), stenograma discuțiilor purtate dintre Victor Telpiz și Adrian Covaș (f.d.11-13) și procesul-verbal de audierea a lui Adrian Covaș (f.d.14-15), s-a stabilit cu certitudine că în luna martie anul 2019, Victor Telpiz a transmis lui Adrian Covaș, suma de 25000 euro cu titlu de împrumut, în baza unei înțelegeri verbale.
38. Respectiv, Colegiul atestă că instanța de fond just a ajuns la concluzia că aceste circumstanțe denotă că părțile în litigiu Victor Telpiz, pe de o parte, şi Adrian Covaș, pe de altă parte, au dat naştere unui raport juridic civil rezultat din contractul de împrumut, deoarece Adrian Covaș confirmă faptul primirii a mijloacelor bănești, precum și obligația de rambursare a sumei.
39. Colegiul atestă că atât în instanța de fond, cât și în cererea de apel, apelantul-pârât Adrian Covaș, susține că a primit o sumă de 20000 dolari SUA de la Victor Telpiz, în calitate de contribuție pentru dezvoltarea afacerii comune, or, declarațiile respective sunt declarative și lipsite de substrat probatoriu.
40. În aceeași ordine de idei, Colegiul atestă că instanța de fond just a apreciat critic argumentul reprezentantului pârâtului precum că părțile nu au ajuns la un acord comun referitor la condițiile esențiale ale unui contract de împrumut și respectiv nu există un raport obligațional civil scris ca condiție de valabilitate a actului juridic, deoarece în declarațiile pârâtului expuse în referință acesta a recunoscut că a primit de la Victor Telpiz, o sumă de bani cu titlu de împrumut în perioada invocată de reclamant.
41. La acest compartiment, Colegiul constată că instanța de fond just a reținut că în conformitate cu art. 131 alin. (4) din Codul de procedură civilă, dacă o parte recunoaște în şedinţă de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegației judiciare faptele pe care cealaltă parte îşi întemeiază pretențiile sau obiecțiile, aceasta din urmă este degrevată de obligaţia dovedirii lor. Recunoașterea se consemnează în procesul-verbal al şedinţei de judecată. Recunoașterea expusă în scris se anexează la materialele dosarului.
42. Respectiv, Colegiul atestă că instanța de fond just a conchis că în situația în care Victor Telpiz a transmis lui Adrian Covaș, suma de bani cu titlu de împrumut, ultimul este ţinut să restituie aceiași sumă de bani, precum se solicită, instanța de fond just dispunând încasarea de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, datoria în mărime de 25000 euro.

43. În aceeași ordine de idei, conform prevederilor art. 1248 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.
44. Conform prevederilor art. 942 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.
45. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a dispus încasarea de la Adrian Covaș, în beneficiul lui Victor Telpiz, dobânda de întârziere în mărime de 8887,36 euro, or, dacă debitorul nu execută obligaţia la scadență (în termenul prevăzut), debitorul se consideră în întârziere la expirarea acestuia.
46. În final, Colegiul punctează că la materialele cauzei nu au fost anexate dovezi privind stingerea datoriei, astfel, cererea de apel este vădit nefondată şi lipsită de suport legal şi probant, prin care se urmărește eschivarea cu rea-credință de la executarea obligațiunilor față de Victor Telpiz.
47. În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului Adrian Covaș și reprezentantului său, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.
48. Prin urmare, Colegiul constată că instanța de fond, just a admis acțiunea, a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
49. Concomitent, Colegiul reține că potrivit prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.
50. Conform prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea

reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

51. În așa împrejurări, reținând dispozițiile sus menționate, în legătură cu faptul că cererea de chemare în judecată depusă de Victor Telpiz, a fost admisă integral, Colegiul consideră că instanța de fond just a admis și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată.
52. În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantul-pârât, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.
53. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul-pârât, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis acțiunea.
54. În plus, este important de remarcat faptul că apelantul-pârât, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.
55. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Adrian Covaș, reprezentat de avocatul Gheorghe Sclifos.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 iulie 2023.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: Ana Panov

Judecătorii: Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila